

«رونالدو دوباره به ایران می آید.»

اع! هنوز این استادیوم کامل و آماده نشده؟!!

گزارش دولت

داشته باشد، فضایی که دیگر مجازی نیست و عین واقعیت حقیقی مردم است. واقعیتی که همه ما هر روز داریم آن را زندگی می کنیم و در آن نفس می کشیم. واقعیت آن است که هم باید با کمک نهادهای قانونگذار از طریق وضع قوانین روزآمد حکمرانی خوب داشته باشیم، و هم خوب حکمرانی کنیم. یعنی قوانین را با شیوه های روزآمد، دقیق و شفاف به بهترین شکل اجرا کنیم و کاری کنیم که مردم از حکمرانی ما رضای باشند؛ اگر این اتفاق رخ دهد، همواره سرمان برای قانونمندان کردن این فضا در برابر مردم عزیز بالاست و برای سوالات آن ها همیشه پاسخ خواهیم داشت. باید بپذیریم که یکی از ویژگی های حکمرانی دیجیتال، قانونگذاری و اجرای آن در اتاق شیشه ای است، یعنی افکار عمومی همیشه دارند ما را می بینند، فضاوت می کنند و به آن واکنش نشان می دهند؛ خدا نکند این واکنش موجب سلب اعتماد جامعه از تصمیمات ما بشود.»

وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات ادامه داد: «وظیفه ما به عنوان حاکمیت این است که بهترین شرایط زندگی دیجیتال را برای مردم فراهم کنیم، به آن آگاهی بدهیم، کیفیت کاربری را بالا ببریم و ایران آینده را برای آن ها که قصد و هدفشان ناامن کردن برای افشار مختلف جامعه به خصوص کودکان و نوجوانان است، ناامن کنیم. حاکمیت برای بهبود جایگاه حکمرانی خود نیاز به ابزارهای قوی دارد. ابزارهایی که بتوانند در ساخت های مختلف بهترین وضعیت کاربری را برای مردم تضمین کنند و امنیت را بر مرزهای دیجیتال ایران برقرار کنند.»

او با اشاره به اینکه فیلترینگ در وضعیت فعلی به نفع هیچ کس نیست، توضیح داد: هم حاکمیت ما را نقض کرده، هم امنیت سایبری را زیر سوال برده، هم امنیت خانواده ها را دچار مشکل کرده، هم کسب و کارها آسیب دیدند و هم مردم ناراضی شدند. این چیزی نیست که اسناد بالادستی و رهبری انقلاب از ما خواسته بودند. باید با در نظر گرفتن مصالح ملی و سیاست های کلی، شرایط موجود را به نفع رشد کسب و کارها و جلب رضایت مردم تغییر داد. در این مسیر سخت، پرچالش و پر از تلاطم برای بازنگری در این سیاست ها، به همیاری همه دستگاه های

عکس: ایرنا

در مراسم تودیع و معارفه وزیر ارتباطات:

محدودیت ها در فضای مجازی اثری ندارد

گروه خبر: روز گذشته مراسم تودیع و معارفه عیسی زارع پور - وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات سیزدهم و سیدستار هاشمی - وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات دولت چهاردهم - با حضور محمدرضا عرف - معاون اول رئیس جمهور - و جمعی از فعالان حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات برگزار شد.

محمدرضا عرف، معاون اول رئیس جمهور، در این مراسم گفت: «مقام معظم رهبری در فرمایشات اخیر خود به حکمرانی قانونی فضای مجازی اشاره داشتند. پرونده محدودیت ها در فضای مجازی هیچ اثری ندارد. این یک واقعیت است. این واقعیت از زمانی که فناوری های نوین در حال پیشرفت بود، خیلی واضح بود. تنها کاری که می کند افزایش هزینه مصرف کننده و فرارهای امنیتی ایجاد می کند. ما اشراف اطلاعاتی رایک اصل می دانیم و بی تعارف همه جامی گویم.»

او افزود: «بخش امنیتی هم راضی نیست و تعجب می کنم در مورد این محدودیت ها نهادهای امنیتی هیچ وقت اعتراض نمی کنند چون اشرافی ندارند. شرکت های تامین کننده VPN جایگزین نهادهای امنیتی می شوند. مردم هم پول بیشتری می دهند به سرویس های با کیفیت بد و تمرکز از قانون را یاد می دهیم. متأسفانه در طول این چهار دهه قوانینی تصویب شده که همه اذعان دارند باید لغو شود ولی کسی جرأت نمی کند پا جلو بگذارد. آنتن ماهواره ممنوع است اما کدام خانه است که نداشته باشد؟ الان که دیش بشقابی که دیگر معنا ندارد. سند راهبردی فضای مجازی باید تدوین شود و به حکمرانی قانونی فضای مجازی کمک کنیم و این ذهنیت را که هر اتفاقی در فضای مجازی می افتد که بعضاً ارتباطی هم به فیلترینگ ندارد، گردن فیلترینگ می اندازند.»

فیلترینگ به نفع هیچ کس نیست

سیدستار هاشمی، وزیر ارتباطات در این مراسم گفت: «دغدغه اصلی من احیای حکمرانی در فضای مجازی است که به حق رهبر عزیز انقلاب در دیدار چند روز قبل فرمودند: «مهم این است که در فضای مجازی، حکمرانی قانونمند وجود

باید با فشار مضاعفی روی برخی از نهادها بتوان هزینه ها را کنترل کرد و مردم را به صورت شفاف در جریان برنامه ها قرار داد. ما قطعاً به یک برنامه ریاضت اقتصادی خواهیم رسید که از این چرخه تورم و کسری بودجه خارج شویم.»

میرمعینی با اشاره به بحث دخالت دولت در اقتصاد، ادامه داد: «بحث بعدی، میزان دخالت دولت در اقتصاد است. ما شاهد دخالت های خیلی زیاد دولت در تمام عرصه های اقتصادی از بنگاهداری تا بحث قیمت گذاری و سیاست های غیرکارشناسی در حوزه های پولی - بانکی هستیم. این سیاست ها عمدتاً به نتایج مناسبتی منجر نشده است. دولت نشان داده است که نه بنگاهداری خوبی است و نه مدیریت مناسبی در عرصه های اقتصادی دارد. این سیاست گذاری ها طی سال های گذشته هیچ نوآوری مبتنی بر روش های علمی به خود ندیده است. عمدتاً تکرار روش های گذشته را شاهد بودیم هیچ کدام در سیستم اقتصادی ما جواب ندادند. در دولت سیزدهم که دیگر ضعیف ترین سیاست گذاری های اقتصادی انجام شد. برای مسئله مداخله دولت در اقتصاد باید راهکاری اندیشیده شود.»

وی افزود: «این رابطه دولتی، باعث از کار افتادن سیستم بانکی نیز شده است که ماموریت اصلی آن تأمین مالی بنگاه های اقتصادی و اقتصاد کشور است. نکته دیگر که با آن روبه رو هستیم، بالا بودن نرخ سود بانکی است. این نرخ سود بانکی متأسفانه متناسب با شرایط اقتصادی کشور تعیین نشده است. رویکرد ضدتورمی که در دولت آقای رئیسی از نیمه دوم سال ۱۴۰۲ اتخاذ شد متأسفانه رکود شدیدی را حاکم کرد. بالا بردن نرخ تأمین مالی و نرخ سود بانکی باعث شده که تمام فعالیت های اقتصادی با مشکل تأمین نقدینگی تأمین سرمایه در گردش مواجه شدند. اصلاح این ساختارها نیازمند طرح برتری یک برنامه کلان و طرح جامع است.»

کارشناس بازار سرمایه با اشاره به هشدارهای پیشین، اضافه کرد: «تمام این عواملی که بر مردم به علاوه فشاری که تحریم ها بر اقتصاد کشور می آورد، کار اصلاح اقتصادی را پیچیده کرده است. نه اینکه غیر ممکن باشد، اما بسیار سخت است و به هماهنگی تمام ارکان نظام حکمرانی نیاز دارد. ما در سالیان گذشته هشدارهای لازم را دادیم که در حال حاضر ایستاده ایم. متأسفانه گوش شنوایی وجود نداشت. ما از سال های گذشته نباید انقدر دچار اشتباه و سیاست گذاری های ناکارآمد می شدیم که به این نقطه برسیم.»

میرمعینی درباره تأثیر رفع تحریم ها بر این روند گفت: «در صورتی که تحریم ها رفع شود یا کاهش پیدا کند، این روندی که طرح کردم می تواند حرکت بهتری داشته باشد. سیاست گذاری اقتصادی خیلی بهتر پیش خواهد رفت. از طرفی علاوه بر منابعی که حاصل از فروش نفت و صادرات انواع محصولات خواهیم داشت را در دست داریم و هم امکان جذب سرمایه گذاری خارجی فراهم می شود. تازگی هایی که در سطوح مختلف با آن روبه رو هستیم رازودتری می توانیم از بین ببریم. اما نباید عجله کرد و باید تعادل را مدنظر قرار بدهیم. اقدامات باید بسیار کارشناسی باشد. به صنایع پیشران باید توجه داشته باشیم و مشخص کنیم که صنعت موتور مهندسی رشد اقتصادی چیست. صنعتی که در این رشد کمترین آسیب را به اقتصاد بزند و بقیه صنایع را نیز با خود همراه کند؛ مثل صنعت خودرو، پتروشیمی، ساختمان.»

این تحلیلگر بازار سرمایه تأکید کرد: «تیم اقتصادی کار آسانی در پیش ندارند، و مسیر بسیار حساسی مقابل آنان است. تغییرات باید با حمایت تمام ارکان نظام اتفاق بیفتند. این هم برنامه ای نیست که طی چهار سال به نتیجه برسد؛ شاید نیاز به یک یا دو برنامه ۱۰ ساله وجود داشته باشد تا بتوانیم از این وضعیت خارج شویم و به ریل توسعه برگردیم. البته اگر اعتقادی به بحث توسعه و بهبود اوضاع اقتصادی داشته باشیم.»

به مقدسات و از کتاب اعمال خلاف مصالح نظام مثل تحسن، وادار کردن دانشجو به اعتراض، اعتصاب نیز در زمره این موارد است.»

این حقوقدان تأکید می کند: «قانونگذار در ماده ۱۹ همین قانون به صراحت اعلام کرده است؛ اگر فردی به موجب رای هیئت بدوی محکوم به اخراج شده باشد یا در مرحله تجدیدنظر، این حکم علیه او صادر شده باشد، مشروط بر اینکه از موارد مندرج در ماده ۷ قانون نباشد، مانند عضویت در فرقه ضلوع، عضویت در گروه های الحادی، توهین به مقدسات... در صورت نیاز وزرای علوم و بهداشت به این عضویت علمی، می توانند به گروه منابع انسانی یا بازسازی اعلام کنند که ما به عضویت این فرد احتیاج داریم و این فرد را به دانشگاه برگردانند.»

این وکیل دادگستری اضافه می کند: «در صورتی که عضو هیئت علمی در فرقه های ضاله و... عضویت داشته باشد، وزیر علوم یا رئیس جمهور نمی توانند مجدداً او را اعاده به خدمت کنند. مگر اینکه این فرد از احکام تجدیدنظر هیئت علمی و مقررات انتظامی به مراجع قضایی شکایت برده و این مراجع دستور اعاده خدمت دهند.» او این راه می گوید که با توجه به اخبار منتشر شده درباره اخراج اساتید و براساس مسووعات، اساتیدی که اخیراً از دانشگاه ها اخراج شده اند به نظر نمی آید که مشمول مقررات ماده ۷ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ این ماده باشند؛ «به بیان دیگر به نظر نمی آید این اساتید اخراج شده در فرقه های ضاله عضویت داشته باشند، عضو گروه های الحادی باشند یا افرادی را تحریک به تحسن یا اعتصاب کرده باشند. ممکن است نظرات شخصی خود را بیان کرده باشند. بنابراین با توجه به مجموع مقررات انتظامی اعضای هیئت علمی و این نامه اجرایی آن، هم وزرای بهداشت و علوم و هم رئیس جمهور این اختیار را دارند که چنین اساتیدی را به دانشگاه بازگردانند.» پوربابایی تصریح می کند: «ملاک عمل ما قانون و این نامه های است که به تصویب هیئت دولت رسیده است. بنابراین اگر فردی که با دانشگاه قراردادی را منعقد کرده و دانشگاه به هر دلیلی او را غیرمفید یا فاقد شایستگی علمی، صلاحیت عمومی یا تخصص مورد تلقی کند، می تواند نسبت به عدم تمدید قرارداد با او اقدام کند. اما برخی مواقع به بهانه اتمام قرارداد ولی در ماهیت دانشگاه به دلیل مواضع عضو هیئت علمی، قرارداد او را تمدید نمی کنند. یعنی مثلاً من یک اظهار نظر می کنم اما به دلیل اینکه ممکن است رئیس دانشگاه از اظهار نظر من خوشش نیاید دانشگاه نسبت به تمدید قرارداد با من اقدام نمی کند. این مسئله ای جداگانه است و در صورتی که دانشگاه به آن فرد احتیاج دارد، به صرف اظهار نظر در خصوص مسائل اجتماعی نمی تواند قرارداد خود با این فرد را تمدید نکرده و به چنین دلیلی او را اخراج کند. این رویکرد در واقع خلاف قوانین است.»

داده شد تا بورس تحت نگاه تأمین کسری بودجه یا ناترازی ها قرار نگیرد.»

این کارشناس بازار سرمایه درباره مسئله اعتماد سازی مورد نظر وزیر اقتصاد، اظهار داشت: «اعتمادی که آقای همتی مطرح کردند، یعنی در حقیقت قاضی زمین که وزارت اقتصاد، مسئولین اقتصادی و رئیس سازمان بورس و رئیس بانک مرکزی می شوند، زیر چتر دولت و برای سود دولت کار نمی کنند. این بسیار با اهمیت است. اگر قرار بر این باشد سیاست گذاری بورسی به روال گذشته ادامه پیدا کند، این دیوار اعتماد تحلیل می رود و آسیب پذیری آن در نهایت به دولت هم خواهد رسید. دیگر نه می توانند اوراق منتشر کنند، نه امکان فروش شرکت پیدا می کنند و شرایط استفاده مناسب از فضای بازار پول برایشان فراهم می شود. این تغییر نگرش به نظر من همان تحول اقتصادی است که حداقل فعالان بزرگ بازار سرمایه انتظار داشتند.»

مسیر حساسی پیش روی تیم اقتصادی است

سید حمید میرمعینی، تحلیلگر اقتصادی درباره تأکید همتی بر پرهیز از شوک درمائی، گفت: «اقتصاد ایران درگیر مشکلات ساختاری است. این مسائل نیز با شوک قابل حل نیستند. باید به صورت بنیادی تغییر کند. واقعیت این است که بسته های سیاستی یا شوک هایی که به صورت مقطعی وارد می شود کارایی لازم را ندارند و در نهایت باید این مشکلات ساختاری ناشی از سیاست گذاری ها را حل کرد. حل این مسائل در بخشی وابسته به استفاده از علم اقتصاد است که بر تمام نظام های اقتصادی حاکم است و بخش دیگری نیز به شرایط حکمرانی برمی گردد که باید به صورت موازی تغییر کند. علم اقتصاد باید به صورت کلان و راهبردی در تمام مسائل اقتصادی از جمله بودجه ریزی مدنظر قرار بگیرد.» او اضافه کرد: «مشکلاتی که به وجود آمدند، حاصل وقایعی یک شبه یا کوتاه مدت نیستند. حاصل چندین سال اشتباهات در سیاست گذاری مخصوصاً سیاست گذاری اقتصادی و ناهماهنگی ها بوده است. اولین و مهم ترین دلیل، به تنظیم بودجه بر می گردد. ما دچار ناترازی بودجه هستیم. از یک طرف، به واسطه محدودیت های ناشی از تحریم مشکلات منابعی داریم. درآمدهای دولت به شدت با مضیق روبرو است. از طرفی هم به دلیل ریخت و پاش های غیر مفید و بی حساب و کتاب یا بی انضباطی بودجه ای، با مشکل هزینه مواجه هستیم. به دلیل تورمی که به طور ممتد با آن مواجهیم، رشد قابل توجهی در بخش هزینه های داریم. منابع محدود هم صرف هزینه های جاری می شود. در حالی که کشور به سرمایه گذاری به خصوص در بخش های عمرانی نیاز دارد؛ نیازی که حداقل طی ۱۰ سال گذشته نادیده گرفته شده است؛ سرمایه گذاری مناسب و متناسبی با رشد جمعیت و رشد تقاضا در پروژه های عمرانی و زیرساختی انجام نشده است.»

میرمعینی تأکید کرد: «از همین مسیر در حال حاضر شاهد ناترازی های خیلی مهمی در بحث گاز، برق و انرژی هستیم. ناترازی در صندوق های بازنشستگی را نیز به آن اضافه کنید. با جمیع این شرایط، ما در بحث بودجه ریزی و تنظیم آن مشکل داریم. اگر قرار است تغییر رخ دهد، باید این مسائل را در نظر بگیریم و در آن ها تجدیدنظر کنیم. این تجدیدنظر به خصوص در بخش هزینه ها باید صورت بگیرد. با کسری بودجه به دلایل مختلف طی سالیان گذشته، با تورمی افسارگسیخته روبرو شدیم. چون کسری بودجه ها به دلیل اینکه از منابع درستی هم تأمین نشدند و به افزایش نقدینگی رسیدند، به منبع اصلی تورم تبدیل شدند.»

این تحلیلگر بازار سرمایه اظهار داشت: «این چرخه باید بشکند. برای آن برنامه ریزی شود،

دانشگاه تهران در نامه ای خطاب به حسین سیمایی صرف، وزیر علوم درخواست کردند که هر چه سریع تر دستور لازم جهت رفع احکام ناعادلانه و تعلیق و تغییر شیوه نامه انضباطی مصوب سال ۱۴۰۱ را صادر کند: «تصویب عنوانه شیوه نامه جدید انضباطی که در سال ۱۴۰۱ جهت سرکوب فرایند و مغایر با حقوق اولیه و بدیهی دانشجویان تنظیم گردیده است، راه را برای حاکم کردن بیش از پیش اختناق در دانشگاه هموار کرد و صدور احکام ناعادلانه و تبعیضات با اتکا بر این شیوه نامه باعث سلب حقوق مختلفی از دانشجویان مثل حق تحصیل، حق اسکان در خوابگاه، حق تحصیل رایگان و غیره گردید. همچنین کرامت انسانی شان در رفت و آمدهای پایلی به حراست و کمیته انضباطی با رفتارهای دون شان دانشگاه مورد خدشه قرار گرفت و آرامش روانی شان مختل شد.»

اخراج قانونی، اخراج غیر قانونی

هوستنگ پوربابایی، حقوقدان و وکیل دادگستری در پاسخ به سوال همهمین درباره اینکه چه شرایطی اخراج اساتید را قانونی یا غیر قانونی می کند، می گوید: «در خصوص اخراج اساتید از دانشگاه قانون «مقررات انتظامی اعضای هیئت علمی دانشگاه ها» مصوب ۱۳۶۴ مجلس شورای اسلامی را داریم. در این قانون دو هیئت پیش بینی شده است: یکی هیئت بدوی که متشکل از سه نفر عضو اصلی و دو نفر عضو علی البدلی است که توسط رئیس دانشگاه با نصاب و شرایطی که قانونگذار پیش بینی کرده، تشکیل می شود. یکی از اعضای این هیئت حتماً باید مدرس معارف اسلامی باشد. در مرحله بعد هیئت تجدیدنظر را داریم. در این مرحله پس از اعتراض عضو هیئت علمی به رای هیئت بدوی، پرونده تخلف انتظامی فرد به هیئت تجدیدنظر ارسال می شود.» او در ادامه توضیح می دهد: «هیئت تجدیدنظر توسط وزارتخانه متبوع عضو هیئت علمی دانشگاه (وزارت علوم یا وزارت بهداشت) تشکیل می شود. این هیئت هم دارای سه عضو اصلی و دو عضو علی البدل است. بنابراین تشکیلات اعضای هیئت های بدوی و تجدیدنظر توسط قانونگذار پیش بینی شده است.» پوربابایی تأکید می کند که در مواد بعدی این قانون، قانونگذار به تخلفاتی اشاره کرده که ممکن است یک عضو هیئت علمی مرتکب شود: «مواردی مانند ترک دانشگاه، غیبت، افشا کردن سوال، حیف و میل اموال دانشگاه یا اتهاماتی از این قبیل را می توان از جمله تخلفاتی دانست که قانوناً می تواند زمینه تشکیل پرونده علیه عضو هیئت علمی را در هیئت های مربوط فراهم کند. مواردی مانند عضویت عضو هیئت علمی در فرقه ضاله، عضویت در احزاب و گروه های الحادی، القای اندیشه های الحادی و توهین